

Zephanja 2

Septuaginta (LXX)

1 συνάχθητε καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον

2 πρὸ τοῦ γενέσθαι οὐκανθος ὡς ἄνθος παραπορευόμενον πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' οὐκανθος ὁργὴν κυρίου πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' οὐκανθος ἡμέραν θυμοῦ κυρίου

3 ζητήσατε τὸν κύριον πάντες ταπεινὸν γῆς κρίμα ἐργάζεσθε καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε καὶ ἀποκρίνεσθε αὐτὰ ὅπως σκεπασθῆτε ἐν οὐκανθος ὁργῆς κυρίου

4 διότι γάζα διηρπασμένη ἔσται καὶ ἀσκαλῶν ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ ἄξωτος μεσημβρίας ἐκριφήσεται καὶ ακκαρων ἐκριζωθήσεται

5 οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης πάροικοι κρητῶν λόγος κυρίου ἐφ' οὐκανθος χανααν γῇ ἀλλοφύλων καὶ ἀπολῶ οὐκανθος ἐκ κατοικίας

6 καὶ ἔσται κρήτη νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα προβάτων

7 καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου ιουδα ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις ἀσκαλῶνος δείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου οὐδὲν ιουδα ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἀπέστρεψε τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν

8 ἥκουσα ὀνειδισμοὺς μωαβ καὶ κονδυλισμοὺς οὐδὲν αμμων ἐν οἶς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὅριά μου

9 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς ισραηλ διότι μωαβ ὡς σοδομα ἔσται καὶ οἱ οὐίοι αμμων ὡς γομορρα καὶ δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμωνὶα ἄλωνος καὶ ἡφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτούς καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνους μου κληρονομήσουσιν αὐτούς

10 αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν διότι ὠνείδισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν κύριον τὸν παντοκράτορα

11 ἐπιφανήσεται κύριος ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξολεθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἔκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν

12 καὶ ὑμεῖς αἰθίοπες τραυματίαι ρόμφαίας μού ἔστε

13 καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἀπολεῖ τὸν ἀσσύριον καὶ θήσει τὴν νινευη εἰς ἀφανισμὸν ἄνυδρον ὡς ἔρημον

14 καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἔχινοι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται καὶ θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς

15 αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμὲ ἔτι πῶς

ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν νομὴ Θηρίων πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ